வேதாகமத்திலிருந்து ஒரு கதை



மீட்பு
நம்பிக்கை | நோக்கம் | வாழ்க்கை



ஒவ்வொரு நாளும் தேவனோடு பேசுவோம்!

அன்னாள் தன் ஆழ்ந்த துயரத்தை தேவனிடம் ஜெபத்தில் பகிர்ந்து நம்பிக்கையை கண்ட கதையாகும்.



ஒவ்வொரு ஆண்டும் சீலோவுக்குப் பயணம்

எல்கானாவும் குடும்பமும் ஆண்டுதோறும் சீலோவுக்குச் சென்று தேவனை வணங்கி பலி செலுத்தினர்.



அன்னாளுக்கு பெரிய துயரம்

அன்னாளுக்கு குழந்தை இல்லாததால் அவள் மிகுந்த துயரத்தில் இருந்தாள். மற்றவர்களின் வார்த்தைகளும் அவளது மனதை இன்னும் வலியடையச் செய்தன.



எல்கானா ஆறுதல் சொல்ல முயன்றான்

அன்னாளின் கணவன் எல்கானா அவளை மிகவும் நேசித்தான். ஏன் அழுகிறாய் என்று கேட்டுத் தன்னைப் பற்றிக் கவலைப்படுகிறான் என்பதைச் சொன்னான்.



அன்னாள் ஜெபிக்க முடிவு செய்தாள்

தன் மனவேதனையோடு அன்னாள் கர்த்தருடைய சந்நிதிக்கு சென்று ஜெபிக்கத் தீர்மானித்தாள்.



அமைதியான ஜெபம்

அவள் மனதில் பேசினாள்; உதடுகள் மட்டும் அசைந்தன, குரல் கேட்கவில்லை. தன் இதயத்தின் எல்லா துயரத்தையும் தேவனிடம் ஊற்றினாள்.



உண்மையான ஒரு வாக்குத்தத்தம்

ஒரு மகனை அளித்தால் அவனை வாழ்நாள் முழுவதும் தேவனுடைய சேவைக்காக அர்ப்பணிப்பேன் என்று அன்னாள் நேர்மையாக வாக்குத்தத்தம் செய்தாள்.



ஏலி புரிந்துகொள்ளவில்லை

ஆசாரியனாகிய ஏலி அவளது உதடுகள் அசைவதைப் பார்த்து தவறாக எண்ணினான். அவள் மதுபானம் குடித்திருக்கிறாள் என்று நினைத்தான்.



அன்னாள் தன் துயரத்தை விளக்கினாள்

அன்னாள், “இல்லை, நான் மிகுந்த துயரமுள்ள பெண்; என் ஆத்துமாவை கர்த்தருக்கு முன் ஊற்றிக்கொண்டிருக்கிறேன்” என்று விளக்கினாள்.



சமாதானமாக போ

ஏலி அவளை ஆசீர்வதித்து,
“சமாதானமாகப் போ; இஸ்ரவேலின்
தேவன் உன் வேண்டுதலை
அருளுவாராக” என்றான்.



அன்னாள் நம்பிக்கையோடு திரும்பினாள்

ஜெபித்த பிறகு அன்னாள் உணவு உண்டு, முகத்தில் இருந்த துயரம் குறைந்தது. தன் வேண்டுதலை தேவனிடம் ஒப்படைத்திருந்தாள்.



தேவன் அன்னாளை நினைத்தார்

தேவன் அன்னாளின் ஜெபத்தைக் கேட்டார். காலம் வந்தபோது அவளுக்கு ஒரு மகன் பிறந்தான்.



சாமுவேல் பிறந்தான்

அன்னாள் மகனுக்கு சாமுவேல் என்று பெயர் வைத்தாள்; “நான் அவனை கர்த்தரிடத்தில் கேட்டேன்” என்று நினைவுகூர்ந்தாள்.



நாமும் தேவனோடு பேசலாம்

மகிழ்ச்சி, பயம், துயரம், நன்றி எல்லாவற்றையும் தேவனிடம் சொல்லலாம். அவர் நம் ஜெபத்தை கேட்டு நம்மை அன்புடன் கவனிக்கிறார்.
